BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY L ■ NÚM. 42 | 17 d'octubre de 2021 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial de les Missions

Diumenge que ve se celebra en tota l'Església la Jornada Mundial de les Missions, el dia del DOMUND. Aquesta diada ha de ser, en primer lloc, d'oració. En la celebració de l'Eucaristia tindrem presents d'una manera especial a tots els nostres germans i germanes en la fe que, havent conegut Jesús i escoltat la seua Paraula, han deixat la seua terra per anar a anunciar l'Evangeli als qui encara no han sentit parlar de Crist. Convençuts que l'Església creix pel lliurament generós de cadascun dels batejats en la vocació a la qual han estat cridats, agrairem el testimoniatge que ens donen gastant la vida pel Senyor i per la humanitat. Us convido a demanar també al Senyor que suscite a l'Església noves vocacions missioneres perquè la llavor del Regne de Déu no deixe de sembrar-se en tots els racons del nostre món.

El DOMUND ha de ser també un dia de solidaritat amb les esglésies dels països de missió. El Sant Pare, a través de les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES, distribueix les ajudes de tota l'Església segons les necessitats de cada comunitat local. Quan coneixem personalment a un missioner o a una missionera, escoltem el seu testimoniatge i veiem les seues necessitats, ens sentim espontàniament cridats a ajudar-los. En canvi, la nostra col·laboració en la jornada del DOMUND té un caràcter universal. El Papa té una preocupació per totes les esglésies i coneix les seues necessitats. En aquesta jornada l'ajudem perquè puga exercir millor el seu ministeri de cuidar de totes les comunitats cristianes, especialment de les més pobres. Us convido a secundar amb generositat l'obra missionera de l'Església, de manera especial en la col·lecta de l'Eucaristia del pròxim diumenge. No oblidem que una aportació petita segons els nostres paràmetres econòmics, pot fer un gran bé en els territoris de missió.

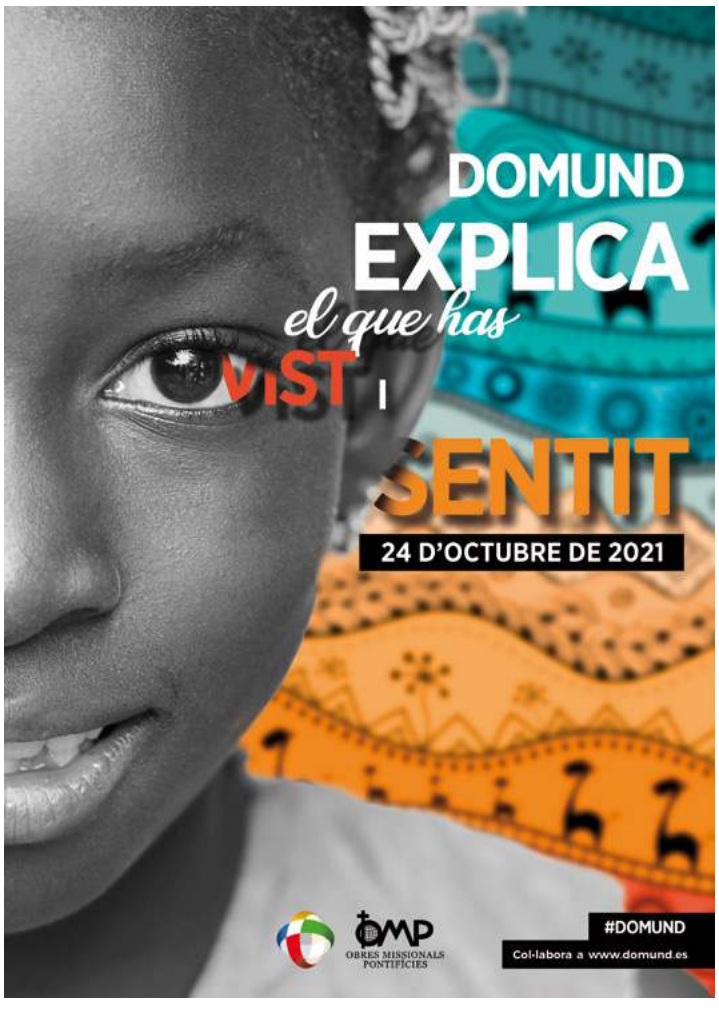

El lema per a la jornada d'enguany és «Explica el que has vist i sentit». Es tracta d'un enviament que ens afecta a tots. Tot batejat que de veritat ha conegut Crist i vol viure en amistat amb Ell, té ànima missionera, perquè no pot guardar-se per a si mateix aquesta experiència: qui s'ha trobat amb el Senyor, ha conegut l'amor, ha vist i sentit que les coses poden ser diferents i sent la necessitat de comunicar i compartir el que ha viscut. Aquesta vivència recorre la història de l'Església de tots els temps: des de que Andreu, que es trobava en el grup de deixebles de Joan Baptista que van conèixer a Crist, i va anar immediatament a contar-li-ho a Pere dient-li «hem vist al Messies», fins al dia d'avui, quan milers de missioners estan per tot el món anunciant el que han vist i sentit.

El Papa, en el seu missatge, ens recorda que estem davant una invitació dirigida a cadascun de nosaltres a donar a conèixer allò que tenim en el cor, perquè així és com la nostra fe s'enforteix. L'Església existeix per a evangelitzar, per la qual cosa quan es tanca en ella mateixa s'afebleix, s'aïlla i perd vitalitat.

Que el nostre suport als missioners i missioneres siga un signe de l'estima que tenim cap a la nostra fe.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Per què crec, encara?

De ben segur aquesta pregunta no ens és estranya. Posar en dubte la fe forma part intrínseca de la nostra cultura actual. Permanentment se'ns qüestiona perquè cal mantenir la fe. I és que creure en Déu és una opció lliure i personal però, ara per ara, minoritària. La nostra societat ens ofereix la possibilitat de viure sense fe i demostra amb convicció que tenir fe és una anomalia. No és la manera normal de viure. El lligam amb un Déu que et coarti la teva llibertat personal no és acceptat per la nostra cultura.

És per això que, més que mai, convé donar raó de la nostra fe, com ens diu sant Pere: «Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança». Hem de tenir molt clar què ens aporta de més la fe que tenim. Cal que la fe sigui un ingredient essencial en la nostra existència i que així ho fem saber.

Cal tenir molt clar el perquè creiem. Ja no ens serveix una fe que és una tradició familiar o una vivència senzillament incorporada irracionalment a la nostra vida. Creure en Déu és una acceptació personal de la invitació que Déu et fa individualment. «Vols que t'estimi com a fill o filla?». Una pregunta directa, que cal respondre personalment i que no té escapatòria quan Déu te la fa: només hi ha un sí o un no, com a resposta.

Per això, tenir fe és acceptar l'amor que Déu et vol tenir. Ell està disposat a estimar-te, sense mesura ni condicions. Estàs tu disposat a ser estimat, sense mesura ni condicions? L'acte de fe, com a resposta lliure i personal a Déu, sempre implica acceptar que Déu acabi fent en mi allò que vol fer: estimar-me. Quan crec en Déu li permeto que m'estimi.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de las Misiones

El próximo domingo se celebra en toda la Iglesia la Jornada Mundial de las Misiones, el día del DOMUND. Esta jornada ha de ser, en primer lugar, de oración. En la celebración de la Eucaristía tendremos presentes de un modo especial a todos nuestros hermanos y hermanas en la fe que, habiendo conocido a Jesús y escuchado su Palabra, han dejado su tierra para ir a anunciar el Evangelio a quienes todavía no han oído hablar de Cristo. Convencidos de que la Iglesia crece por la entrega generosa de cada uno de los bautizados en la vocación a la que han sido llamados, agradeceremos el testimonio que nos dan gastando la vida por el Señor y por la humanidad. Os invito a pedir también al Señor que suscite en la Iglesia nuevas vocaciones misioneras para que la semilla del Reino de Dios no deje se sembrarse en todos los rincones de nuestro mundo.

El DOMUND ha de ser también un día de solidaridad con las iglesias de los países de misión. El Santo Padre, a través de las OBRAS MISIONALES PONTIFICIAS, distribuye las ayudas de toda la Iglesia según las necesidades de cada comunidad local. Cuando conocemos personalmente a un misionero o a una misionera, escuchamos su testimonio y vemos sus necesidades, nos sentimos espontáneamente llamados a ayudarles. En cambio, nuestra colaboración en la jornada del DOMUND tiene un carácter universal. El Papa tiene una preocupación por todas las iglesias y conoce sus necesidades. En esta jornada le ayudamos para que pueda ejercer mejor su ministerio de cuidar de todas las comunidades cristianas, especialmente de las más pobres. Os invito a apoyar con generosidad la obra misionera de la Iglesia, de modo especial en la colecta de la Eucaristía del próximo domingo. No olvidemos que una aportación pequeña según nuestros parámetros económicos, puede hacer un gran bien en los territorios de misión.

El lema para la jornada de este año es «Cuenta lo que has visto y oído». Se trata de un envío que nos afecta a todos. Todo bautizado que de verdad ha conocido a Cristo y quiere vivir en amistad con Él, tiene alma misionera, porque no puede guardarse para sí mismo esta experiencia: quien se ha encontrado con el Señor ha conocido el amor, ha visto y oído que las cosas pueden ser diferentes y siente la necesidad de comunicar y compartir lo que ha visto y oído, es decir, lo que ha vivido. Esta vivencia recorre la historia de la Iglesia de todos los tiempos: desde que Andrés, que se encontraba en el grupo de discípulos de Juan Bautista que conocieron a Cristo, y fue inmediatamente a contárselo a Pedro diciéndole «hemos visto al Mesías», hasta el día de hoy, cuando miles de misioneros están por todo el mundo anunciando lo que han visto y oído.

El Papa, en su mensaje, nos recuerda que estamos ante una invitación dirigida a cada uno de nosotros a dar a conocer aquello que tenemos en el corazón, porque así es como nuestra fe se fortalece. La Iglesia existe para evangelizar, por lo que cuando se encierra en ella misma se debilita, se aísla y pierde vitalidad.

Que nuestro apoyo a los misioneros y misioneras sea un signo del aprecio que tenemos hacia nuestra fe.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Restauració de la teulada de l'ermita Mare de Déu de Gràcia de Cinctorres

No solc fer cròniques de les obres que s'han anat fet al llarg del temps als pobles que serveixo a la comarca dels Ports, però sempre és bo que es vaigue sabent. No és ni la primera ni l'última que s'ha restaurat.

Després de vàries qüestions, hem vist assequible fer la restauració de l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia de Cinctorres. Per als cinctorrans/es és un lloc que molts visiten diàriament sobretot a l'estiu. La fusta de la coberta estava molt corcada i feia molt de temps que no s'havia revisat.

Gràcies al suport de l'Ajuntament de Cinctorres, als donatius de la gent i al Bisbat de Tortosa, anem recollint diners per pagar la factura final. Al setembre ja estarà acabada de restaurar. Gràcies a tots per fer-ho possible.

Rev. Gerard Reverté

Comerç just a La Mata, Todolella, Forcall i Cinctorres

A causa de la pandèmia, aquest any tampoc hem pogut fer el famós Sopar de la Fam. Però, per a què no es perdi la tradició i la mirada solidària i propera al més necessitat, hem realitzat diferents paradetes de comerç just els dies en que també es feien les celebracions de l'eucaristia per a la gent gran. Entre tots els pobles hem recollit 1.125 €.

Només queda agrair a totes les persones que han ajudat a fer-ho possible, des dels que han preparat els productes, els que els han pujat, els que s'han posat a vendre i els que han comprat.

Esperem que l'any que ve es puguen fer les paradetes del comerç just dins dels sopars de la fam.

Gràcies.

Mn. Gerard Reverté

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Per a celebrar l'Eucaristia cal reconèixer, primer de tot, la nostra set de Déu: sentir-nos necessitats d'Ell, desitjar la seva presència i el seu amor, ser conscients que no podem anar endavant sols» (7 de juny).

@Pontifex: «Les nostres Eucaristies transformen el món en la mesura en què nosaltres ens deixem transformar i ens convertim en pa partit per als altres» (8 de juny).

@Pontifex: «L'oració és l'alè de la vida, i tots estem convidats a viure-la, perquè es converteixi en una oració ininterrompuda. És el fulcre de l'existència cristiana, com la respiració, que no pot faltar» (9 de juny).

@Pontifex: «La perseverança és el do de Déu amb el qual es conserven els altres dons. Demanem al Senyor que tots nosaltres, com a persones i com a Església, perseverem en el bé i no perdem de vista l'important» (10 de juny).

DOMUND 2021: «Explica el que has vist i sentit»

Quan experimentem alguna cosa que ens ha agradat o ens ha fet sentit bé, o ens ha servit en la nostra vida, no parem de proclamar-ho. Recomanem: ves a tal lloc que t'agradarà, compra't no sé què que t'anirà bé, mira tal programa que et farà sentir bé o que és molt divertit… quantes vegades utilitzem la promoció boca a boca! Això mateix és el que ens recorda el nostre papa Francesc en el missatge per al Domund d'enguany. Ho fa a partir de *Fets* 4,20 en la resposta de Pere davant del Sanedrí: «Nosaltres no podem deixar d'anunciar el que hem vist i sentit.»

El que vivim en la vida quotidiana no podem deixar-ho de banda en la vida de la fe. Tota la història de l'evangelització comença per una crida del Senyor a cadascun de nosaltres. Realment tenim una trobada personal que ens interpel·la i ens posa en moviment per compartir l'anunci, com van fer els primers apòstols: «Hem trobat el Messies» (*Jn* 1,41).

També nosaltres hem trobat el Senyor, també som cridats a viure i a proclamar el que hem vist i sentit, cadascú des de la nostra crida concreta. Ara cal que ens posem en moviment per proclamar a tot el món el que Déu ha fet en nosaltres i el que fa per Amor a tants germans nostres d'arreu de la terra. I per aconseguir-ho hem de tindre un moviment en diverses direccions, la primera cap al fons del nostre cor per trobar allà el Déu viu i la segona cap a fora, cap a tot arreu, per veure com actua en l'amor envers tots els necessitats.

Ara és l'ocasió propícia per mirar i escoltar i, immediatament, passar a explicar tot el que hem sentit.

Delegació Diocesana de Missions

Novena del Remei a Flix

Del 27 d'agost fins al 4 de setembre, el poble de Flix fa la Novena a la Mare de Déu del Remei. Un grup de gent surt a les 6 del matí des de la plaça de l'Església cantant «Caminant entre oliveres». Sobre les 7.15 h arriben a l'ermita. Després d'un petit descans es fa la Novena i, tot seguit, cap al poble.

A la parròquia tots els dies a les 18.30 h es fa el Rosari més Novena i Missa. L'últim dia es va a peu a l'ermita, on es fa l'últim dia de la Novena amb la celebració de la missa i benedicció del terme.

Aquest any no ho hem fet per qüestió de la pandèmia, però l'esperit de la Novena sí que ha estat, tot esperant que l'any vinent ho puguem fer tot.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Flix

AGENDA

- **Divendres 22.** Vinaròs, parròquia de l'Assumpció de Maria, a les 20 h, confirmacions.
- **Dissabte 23.** Vinaròs, parròquia de Santa Maria Magdalena, a les 12.30 h, confirmacions.
- **Diumenge 24.** Godall, a les 12 h, confirmacions.

* *Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.*

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. 🟥 **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. 🟩 **Dimarts** [Rm 5,12.15b.17-19.20b-21 / Sl 39 / Lc 12,35-38]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, màrtirs al Canadà; sant Pau de la Creu, prevere; sant Pere d'Alcàntara, prevere; Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. 🟩 **Dimecres** [Rm 6,12-18 / Sl 123 / Lc 12,39-48]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. 🟩 **Dijous** [Rm 6,19-23 / Sl 1 / Lc 12,49-53]. Santa Úrsula, vg. i mr., venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestinenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat i mr.; santa celina, mare de sant Remigi.

22. 🟩 **Divendres** [Rm 7,18-25 / Sl 118 / Lc 12,54-59]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.

23. 🟩 **Dissabte** [Rm 8,1-11 / Sl 23 / Lc 13,1-9]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prevere franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, màrtirs a Cadis. *Urgell:* ☐ Dedicació de la Catedral.

24. 🟩 **Diumenge vinent**, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31, 7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Antoni M. Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

Diumenge XXIX de durant l'any (B)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el designi del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no soc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.»

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos:
Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda».

Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».

COMENTARI

«Qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots»

Durant aquests diumenges veiem les exigències de Jesús sobre el matrimoni, sobre la riquesa i avui sobre el poder. Si a tots ens agrada el diner, podem dir també que agrada gairebé a tothom el poder, el ser els primers, el tenir privilegis per damunt d'altres persones. Però és aquest el camí de Jesús? Com veiem *Jaume i Joan* li demanen a Jesús: *Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra*. I per aconseguir això estan disposats a passar si convé per la mort: *Podeu beure el calze que jo beuré... Ells li diuen: Sí que podem*. Jesús confirma que sí, que ells també compartiran la seva passió i mort però això no és el preu de cap privilegi. Però fixem-nos què diu l'evangeli: *Els altres deu quan ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan*. Per què? Segurament perquè també ells volien els primers llocs. Per això Jesús al·liçona no solament Jaume i Joan sinó tots els deixebles: *Ja sabeu que els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així*. Hi ha una gran diferència entre les persones que viuen seguint els criteris d'aquest món i les que segueixen el camí de Jesús: *Qui vulgui ser important ha de ser el vostre servidor; qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots*. Tot el contrari del que desitjaven els apòstols. I aquest servei ha d'arribar fins a morir pels altres. Però Jesús no demana res que ell no faci: *el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes*. Ho corroboren les dues primeres lectures: *el Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servent... quan haurà donat la vida... gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum*. I el mateix la carta als hebreus: *Jesús ha estat provat en tot, encara que sense pecar*. El camí del deixeble és ser l'últim, el servidor de tots fins a donar la vida pels germans com va fer Jesús.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.